THEORIZING CRIMPLAND: READING MARTIN CRIMP'S PLAYS THROUGH LITERARY THEORY

ABSTRACT

Theatre started to transform from the political aesthetics of the 1970s and the 1980s to the avant-garde aesthetic of the 1990s. After a long break, since the British theatre of the 1990s witnessed a new theatre movement, called In-Yer-Face by Alex Sierz, which critiques traditional British Theatre with its cruel language and challenging plots. Martin Crimp has produced his most well-known plays in this aesthetic. To show Crimp's contribution to the British theatre from a wider perspective, this thesis explores Crimp's eight staged plays, *Definitely The Bahamas* (1987), *Dealing with Clair* (1988), *The Treatment* (1993), *Attempts on Her Life* (1997), *The Country* (2000), *Cruel and Tender* (2004), *Fewer Emergencies* (2005), and *The City* (2008), basing its discussion on different critical theories, Cultural Materialism, Socialist Feminism, and Artaud's theory. For that reason, different criticisms are applied to his plays in the light of these three theories.

In the Introduction, Crimp's life and the In-Yer-Face movement will be scrutinized. In the first chapter, the theories, Cultural Materialism, Socialist Feminism, and Artaudian Theatre, are explained in a detailed way to correlate between the plays and the theories. The aim of the second chapter is to find the analogy between Artaud's theatre, Crimp's theatre, and Crimp's usage of Artaudian cruelty in his contemporary plays. This is why his three plays, Fewer Emergiencies, Definitely the Bahamas, and The Country were chosen according to their main theme, cruelty. Drawing on Cultural Materialism, the third chapter reveals how Crimp reflects the political and cultural factors of his period into his plays, The City and Dealing with Clair, and how he approaches these factors in his plays. In the fourth chapter, women characters in his plays, The Treatment, Attempts on Her Life, and Cruel and Tender, are analyzed to illustrate how Crimp integrates the perception of women body in the contemporary world into his plays. In the conclusion part, it is pointed out how Crimp reflects the cruelness in this world dramatically using stage devices to reach the audiences' unconscious like Artaud. Secondly, Crimp's pessimistic attitude towards the power of ideology and its negative effect on individuals are clarified. The disappearance of the characters in his plays indicates how individuals are victimized in a system. Lastly, after examining female characters in his plays, it is found out that his female characters are imprisoned in the domestic sphere and they fail to struggle with both capitalism and patriarchy.

Key Words: Marin Crimp, Contemporary British Drama, Cultural Materialism, Socialist Feminism, Artaudian Theatre.

THEORIZING CRIMPLAND: READING MARTIN CRIMP'S PLAYS THROUGH LITERARY THEORY

ÖZET

Tiyatro 1970 lerin ve 1980 lerin politik estetiğinden, 1990 larda yenilikçi estetiğe doğru değişmeye başladı. Uzun bir aradan sonra, 1990dan beri İngiliz Tiyatrosu, Alex Sierz tarafından Yüzüne Tiyatro olarak adlandırılan, geleneksel İngiliz Tiyatrosunu zalim dili ve konularıyla reddeden, yeni bir tiyatro akımına tanık oldu. Martin Crimp' te bu akım içerisinde yer alan oyun yazarlarından biridir. Martin Crimp' in İngiliz Tiyatrosu'na olan katkısını geniş bir perspektiften göstermek için, bu tez Crimp' in sahnelenmiş sekiz oyununu, *Definitely The Bahamas* (1987), *Dealing with Clair* (1988), *The Treatment* (1993), *Attempts on Her Life* (1997), *The Country* (2000), *Cruel and Tender* (2004), *Fewer Emergencies* (2005) ve *The City* (2008), Kültürel Materyalizm, Sosyalist Feminizm, Artaud'un tiyatro teorisi gibi teorilere dayandırarak inceler. Bu sebepten dolayı, bu teorilerin ışığında incelenen oyunlardan farklı bulgular elde edilmiştir.

Giriş bölümünde, Crimp'in hayatı ve içinde yer aldığı Yüzüne Tiyatro akımı detaylı olarak incelenmiştir. Birinci bölümde, Kültürel Materyalizm, Sosyalist feminizm ve Artaud'un tiyatrosu, oyunlar ve teorieler arasında ki bağlantıyı kurmak için, ayrıntılı bir şekilde anlatılmıştır. İkinci bölümün amacı Crimp'in, Artaud'un vahşetini çağdaş eserlerinde nasıl kullandığı ve Artaud'un tiyatrosu ile Crimp'in tiyatrosu arasında ki benzerlikleri bulmaktır. Bu yüzden Crimp'in üç eseri, Fewer Emergiencies, Definitely the Bahamas, ve The Country vahşet ana temasına göre seçilmiştir. Üçüncü bölüm, Kültürel Materyalizm den yararlanarak, Crimp'in The City ve Dealing with Clair eserlerinde, döneminin politik ve kültürel unsurlarını nasıl yansıttığını ve bu unsurlara olan yaklaşımını ortaya koyar. Dördüncü bölümde, The Treatment, Attempts on Her Life, ve Cruel and Tender oyunlarındaki kadın karakterlerin analiziyle, Crimp'in Çağdaş dünyada ki kadın vücudu algısını oyunlarına nasıl aktardığı incelenir. Sonuç bölümünde, Crimp'in Artaud gibi seyircilerin bilinçaltına ulaşmak için sahne aygıtlarını kullanarak, dünyada ki zalimliği eserlerine nasıl yansıttığı anlatılır. İkinci olarak, Crimp'in ideolojiye karşı olan karamsar tutumu ve ideolojinin bireyler üzerinde ki olumsuz etkisi belirtilir. Oyunlarında ki karakterlerin yok oluşu, bireylerin sistem içinde ki kurban oluşlarını anlatır. Son olarak, oyunlarında ki kadın karakterlerini inceledikten sonra, kadın karakterlerinin ev alanına hapis edildiği ve hem kapitalizm hem de ataerkil düzenle savaşmada başarısız oldukları görülür.

Anahtar Kelimeler: Martin Crimp, Çağdaş İngiliz Tiyatrosu, Kültürel Materyalizm, Sosyalist Feminizm, Artaud'un Tiyatrosu.